

арабското име Омаръ. Разбира са, че и въ такавъ случай това не е доказателство за неговото тюрко-финско происхождение (13).

10. *Крумъ* съ неговите варианти *Круми* и *Кремъ*. Защо ние да не можемъ да сблизимъ това име, спорѣдъ корѣнътъ му, съ нашите (съ рус.) названия: Кроми, Кремль, кремникъ и времянь? (14).

11. *Борисъ* или *Богорисъ*. Да счита нѣкой подобно име за неславянско, а за финско, било би съ нищо несжобразно. Това име е едно отъ най-употрѣбителните славянски имена; на неговото распространение указватъ и множеството варианти, които са срѣщатъ въ источниците: Борило, Борко, Борикъ, Боричъ и др. (15) Интересно е, че освѣнъ Борисъ у бжлгарете са срѣща, въ X вѣкъ, и друго едно распространено старо-руско име Глѣбъ (Glabas, гл. Мет. Рор. II. 628).

12. *Албоготуръ*, единъ отъ военачалниците на царъ Симеона. Това име е предадено отъ византийците не сжвсѣмъ вѣрно: неговото истинно происхождение, разбира са, е *Алобоготуръ*. Сжвършено такова измѣнение срѣщаме ние и у Симеона Логофета: намѣсто Богорисъ той пише *Гоборисъ*. Разбира са, че Албоготуръ е дума сжставенна отъ *ал* или *ар*, *яр* и отъ *боготуръ* или *богатиръ*. Слѣдователно, тука ние имаме такавъ прѣкоръ, който има сходство съ Яртура Вселовода въ „Слово о Полку Игоревѣ“*).

*) По нѣкакви си причини и у насъ (у русите) сжществуватъ мнѣние, че думата *богатиръ* не е славянско происхождение или че ние сме я заѣле отъ татарете, и за доказателство на това привождатъ туй, че преди татарското владѣ-